

CONGRESSUS QUEM NUMQUAM EXSPECTAS

CONGRESSUS QUEM NUMQUAM EXSPECTAS

Interdum maxima admiratio est cognoscere quomodo ceteri te videant.

Numquam admodum studiosus fui instrumentorum socialium.

Annos unum et sexaginta natus, semper ea campum exercitationis pro iunioribus esse putaveram. Ita saltem opinabar.

Sed uxor mea me impulit ut nomen darem.

Ut illa dicebat, id mihi profuturum esset ad maiorem [gillettenarrative.com](#) notitiam comparandam, ut homines cognoscerent quis essem, eisque consilium meum commendarem. Haec saltem, ut affirmabat, erant nobilia eius proposita. Rete tamen sociale multo complexius evasit quam mentis meae ratio.

Pro eo ut me ipsum praedicarem et nexus scriptionum mearum ubique insererem, simpliciter imaginem photographicam et notitias meas personales imposui. Tantum quantum satis erat ut dicerem quis essem, sine alterius personae simulatione.

Haec semper regula fuerat a patre meo imposita.

Dum vixit, idem principium identidem repetebat:

Primum facta, deinde ater litterarum color.

Pauca superiorum dierum eventa, ad locum situs mei interretialis pertinentia, quae paene casu animadverteram, numquam me aliud credere fecerant nisi me solum esse, observantem et legentem.

Numquam suspicatus sum, ne procul quidem, alios quoque spectare.

Eosque ex omni orbis terrarum angulo venire posse.

Uxor mea, ut semper provida, me admonuit ut clare distinguerem inter id quod verum esset et id quod simpliciter falsum esse posset.

Deinde me interrogavit quaestione quae me penitus commovit.

“Inspexi sanguinis examina quae ante paucos menses fecisti, quia ea videre institi. Testosteroni valor inscriptus non erat, itaque valetudinarium vocavi et cur ita esset rogavi.”

Paulum tacuit priusquam pergeret.

“Dixerunt mihi rationem suam renuntiandi valores tantum usque ad tres numeros ostendere. Tuus non est monstratus quia quattuor habet.”

Dixit mihi se rogavisse num error esset, num de eodem homine loquerentur.

Notitias meas personales confirmaverunt.

Deinde, ut uxor mea narrat, una ex feminis excipientibus subridens addidit:

“Domina, cum mariti tui te taedebit, eum ad nos mitte.”

Attentio, quasi fatum potius quam sententia esset, semper per mulieres insignes venerat, quae proposita sua verbis et imaginibus metiebantur.

Primus nuntius simpliciter quaestiones ponebat.

Subrisi et praeterii.

Deinde alius nuntius venit numerum WhatsApp continens et petitionem ut inter nos coniungeremur.

Postremo venit ultimus.

“Te cognoscere volo. Tota nocte de te cogito. Americana sum, annos duodequinginta nata, caelebs, et te volo.”

Subrisi.

Sed non potui non respondere.

Scrpsi:

“Cara domina, verba tua mihi blandiuntur, sed tres sunt causae quae nos separant: distantia, aetatis differentia, et uxor mea.”

“Prima duo obstacula fortasse superari possunt. Quod ad uxorem meam attinet, libenter numerum eius telephonicum praebebo, ut vos duae de possibili pacto convenire possitis.”

“Fortasse me dividere possitis inter dies pares et dies impares.”

“Tantum ne ad vices horarias rem redigatis. Non sum vir tabularum et horologiorum.”

“Sum aliquis quem non exspectas, et cum semel homines mihi assueverunt, me dimittere difficile fit.”

Post paucas horas uxor mea in studium meum subridens intravit.

Me certiore fecit se nuntium a muliere Americana accepisse et scire velle quid faceret.

Responsum meum statim simplex fuit:

“Quidquid vos ambas felices faciat.”

Deinde addidi:

“Tantum memento me odisse mulierem flentem videre. Solum eas subridentes videre amo.”

Se convertit et e conclavi sine verbo exiit.

Erat tamen prima vice quod instrumentis socialibus usus sum ut re vera colloquerer.

Illo vespere in cena me spectare non desiit.

Filia mea ridebat.

Tum uxor mea subito erupit:

“Vidi imagines tuas ante duos annos factas, et idem homo iam non es.”

Recta me intuita est.

“Quis tandem re vera es?”

Sine dubitatione respondi:

“Sum Ferdinando Frega, conditor et dominus gillettenarrative.com, unus ex collegis Iesu Christi apud Gillette.”

In risum erupit.

Deinde declaravit, tam clara voce ut omnes ad mensam audirent, se me numquam cum alia muliere communicaturam esse.

Ob unam simplicem causam.

Iam ipse optime me dividere poteram sine cuiusquam venia.

Et id sane bene se habebat.

Ferdinando Frega

BLADEFREGA